

Trettende søndag efter Trinitatis

Evangeliesangene – Petter Dass

Nedtegnet av Lindeman i 1866 etter Kristoffer Hansen Torgunnerud, Feiring Annex til Hurdalen

Samaritanen og leviten

Gud raabte disciplerne frem
Og taled særdelis till dem
Lychsalig maa prisis al verden omkring
Det øye som skuer slig' underlig' ting
Som I nu see
Og sig mon tee
Af glæde det hjerte maa lee.

Jeg siger jer uden ald tant
At mange Propheter iblant
Ja konger og ædle velbyrdige mænd,
Som ligger i støfvet og sofver der end
De ønskede
Dend thid at see
Og høre det nu monne skee.

Vill nogen mig spørge maa ske:
Hvad vaar det de ønsket at see?
Det er voris Jesum i legemlig skick
Dend glæde de dog iche nød eller fick
Thi døden grum
For tilig kom
Og rygte dem fra deris rom.

En skrifftklog der effter opstoed
At friste vor Frelsere god
Hand spurde: hvor skall jeg min handel angaa,
At jeg af vor Herre kand himmerig faa?
Da svared han:
Du daarlig mand
Har du æj paa skriften forstand.

Veedst du æj hvad lofven har sagt?
Hand svarer: Du skalt af din magt,
Af all din formuve, af sind og af sjæll
Bevise Gud Herren ald kjerlighed vell
Og uden svig
Uryggelig
At elske din næste som dig.

Gud siger: Du svarede ræt
See til du fuldbyrdiger det,
Saa hafver du lifuet at vente for vist
Men hand vaar hofferdig, og spurde med list:
Siig mig hvem er
Min næste kjær
Hvor er hand blant menniken her.

Ham svarede Jesus igjen:
Et menniske vandrede hen
Til Jericho bort fra Jerusalem bold
Og falt under veys udi røfveris vold.
De hannem slog
Ved haaret drog
Og klæderne fra hannem tog.

Der nu denne gjerning vaar gjort,
Da løbe de mordre bort
Og effterlod manden i jammer og nød
Omvelt i sit blod; paa det nærmeste død
Hvor hand der saa
Paa veyen laa
At steene maat ynchis derpaa.

En præst uforvarendis kom
Og reyste der samme steds om
Men der hand fant manden som laa paa dend vey
Da gik hand omkring og achtet ham æj
Til samme stæd
Kom siden ned
En mand at levitiske sæd.

Leviten blef menneskit var,
Og skynder sig fra hannem snar
Men allersidst kom der en samaritan
Hand ynchedis manden og tog sig ham ahn.
Hand til ham gaar,
Saa træt hand vaar
Forbinder hans vunder og saar.

Hand rensede saaret med viin
Og dyppet sin olje der ind
Foruden ald andre recepter og cuur
Saa løffte hand ham paa sit trælbaarne djur
Drog hen en miil
Med hast og iil
Hen till et herberge subtiil.

Dend anden dag vandret hand væk,
Saa tog hand to penger af sæk
Dem gaf hand husbonden, at hand som een ven
Vill dennem anamme paa regnskab hen
For hvis at hand
Anvende kand
Til cuur paa dend helseløs mand.

Hand sagde: Jeg troer dig saa vell
Du gjør patienten got skjell
Og vender du vider omkostning derpaa
Naar jeg igjenkommer, da skal du det faa
Ja hvad det galt
Det ofuer alt
Skal blifve dig rigtig betalt.

Du skriftklog, hvad tychis dig vell?
Siig, kandst du nu gjøre forskjell?
Hvem vaar dog hans næste af alle de tre?
Hand svarer det vaar dend miskundhed mon tee.
Saa gack du hen
Min gode ven
Og giør du det samme som dend.